CERCUL «Tinerețe fără bătrînețe»

Unde fac sport copiii dumneavoastră? (II)

Așa cum am anunțat, astăzi vom lua în obiectivul cercului nostru spațiile de joacă și sport din parcurile și grădinile Capitalei. Adică, locurile preferate *„unde fac sport copiii dumneavoastră“*.

Sigur, prima dată vom începe cu „Stadionul piticilor“ din Parcul de cultură și odihnă Herăstrău. E cel mai mare, cel mai căutat, cel mai utilat. Deci, *nu-l ocoliți!* Mihăiță sau Nineta se vor simți minunat acolo! Au *„velodrom“, tobogan* (două și mari!), *discuri rotative, balansoare, scări pentru cățărat, inele, „valul mării“* — mă rog, aparate pentru copii de orice vîrstă, pentru toate aptitudinile.

Ce ar mai trebui să aibă? *Un îndrumător sportiv!* Și să vă spunem de ce: așa cum am observat, majoritatea copiilor vin aici însoțiți de părinți. Aceștia fac ce pot ca să-și distreze puștii, dar, cum se zice, individual — fără a da jocurilor amprenta unor pasionante întreceri sportive. Ochiul experimentat al specialistului ar putea îndruma copilul (în funcție de aptitudine) spre un sport sau altul. Adică, s-ar putea face cu această ocazie și o „mini-selecție“. Și ce mîndră ar păși bunicuța cînd, în drum spre casă, și-ar aduce aminte că îndrumătorul sportiv a lăudat-o pe Lucica spunînd că are „stofă“ de gimnastă! „Dezinteresat“, recomandîndu-i în același timp și cel mai apropiat centru de inițiere în acest sport.

Așteptăm, în această privință, părerea clubului sportiv raional 30 Decembrie. Mai exact: *orele și zilele în care îndrumătorul sportiv va sta la dispoziția zecilor de puști dornici să facă mișcare, sport.* Vi le vom comunica (sperăm) și dv. Ar fi un lucru bun, folositor, prezența unui astfel de îndrumător sportiv, care ar face ca jocurile copiilor să devină o poartă de intrare în arena sportivă!

Deci, puteți merge cu puștii dv. în această „poiană a soarelui“, cum i se mai spune, din parcul Herăstrău (este în imediata apropiere de „roata mare“). De asemenea, vă mai puteți duce în *parcul Tonola* de lîngă Circ (are un spațiu de joacă și sport pentru copii foarte frumos), în *parcul Floreasca* (cel de lîngă patinoar) — „complexul“ dispune și de renumitul motodrom electric (cîțiva lei intrarea), în *grădina Cișmigiu* (dacă „impuritățile“ de pe perimetrul spațiului de joacă și sport au fost... măturate) și în atîtea alte locuri din apropierea locuinței dv., unde mîna harnică a gospodarilor vă va face să petreceți împreună cu cei mici cîteva ore frumoase, recreative.

Nu vă recomandăm, în schimb, spațiul de joacă și sport din grădina Icoanei. Are toboganul „spart“ (îi e ruptă tabla de alunecare) și deci copiii nu-l pot folosi. Din cîte știm, „problema“ este pe cale de rezolvare și nădăjduim ca în cel mult o lună, două, să vină un meșter spre a da cîteva ciocane colțului acela obraznic de tablă care s-a desfăcut, spre disperarea copiilor din cartier!

Desigur, știind aceste lucruri veți fi tentați să mergeți vizavi, în grădina Ioanid. Nu este cazul încă. Vă vom comunica noi cînd secția „spații verzi“ a respectivului sfat popular raional va lua măsuri pentru reamenajarea acestui loc de joacă și sport! Frumos cîndva, dar în prezent lipsit și de „tradiționalul“ tobogan, care stă inert și descompletat în magazia cu gard de sîrmă a acestei frumoase grădini bucureștene!

Am vorbit de parcuri, de grădini. Cîteva cuvinte despre „solare“. Sînt sute în Capitală, majoritatea lor avînd și un *colț de joacă pentru cei mici.* Cu vîrtelnițele și balansoarele respective (unele), cu patrulaterele de nisip pentru cei de vîrsta găletușei și a lopățelei (ce vreți: fiecare se distrează în felul său!). Cîteva, însă, lasă impresia unor oaze dintre cele mai sărace! Un pom pipernicit (l-au tot zgîlțîit copiii neavînd altceva cu ce se juca) în mijlocul unor nisipuri cu dune de... hîrtii și coji! Asta, vorba aceea, în mijlocul tîrgului! Ar fi chiar atît de greu să se amenajeze în aceste locuri „colțuri de joacă și sport“ pentru copii? (Vezi solarele din jurul pieții „Mihail Eminescu“).

Amintind toate aceste lucruri, avem convingerea că, în cel mai scurt timp, locurile de joacă și sport pentru copii vor deveni — spre bucuria lor — mai numeroase, mai bine întreținute, la înălțimea dragostei pe care le-o purtăm!

VASILE TOFAN

N.R. Miercuri, vom continua ancheta noastră *„Unde fac sport copiii dv.?“*. De data aceasta, în discuție va fi luată: STRADA!

NOUTĂȚI DESPRE TURISMUL BUCUREȘTEAN

(Urmare din pag. 1)

interesante privind activitatea turistică. Din capul locului trebuie să arătăm că, în anul acesta, iubitorii naturii, precum și participanții la competiții turistice vor avea numeroase prilejuri de a ieși pe teren. Se vor organiza excursii de toate genurile. De la cele scurte, în perimetrul orașului — cu vizitarea muzeelor, noilor cartiere, monumentelor istorice — și pînă la taberele cu corturi, formă a turismului mult apreciată în ultimul timp. Tabere cu corturi, pentru o zi sau o zi și jumătate la sfîrșit de săptămînă, se vor organiza în pădurea Pustnicul, Andronache, în lunca Argeșului (la Mihăilești), la Mogoșoaia, Snagov ș.a. Comisia orășenească va trimite în aceste tabere turiști cu experiență, care se vor ocupa de organizare și vor iniția pe participanți în tehnica elementară a practicării turismului cu înnoptare în aer liber, ca de exemplu în alegerea locului pentru instalarea cortului (montarea, demontarea). Participanții vor fi angrenați în diferite jocuri sportive distractive, iar seara, înainte de stingere, va avea loc cu regularitate tradiționalul foc de tabără.

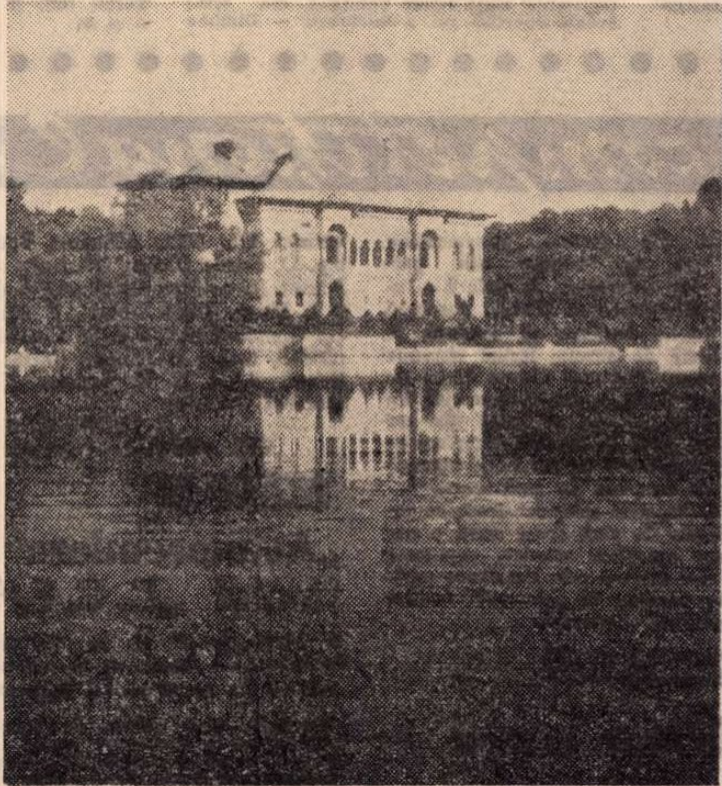
Una din preocupările de seamă ale comisiei de specialitate continuă să fie și alcătuirea unui program cît mai bogat pentru acei care îndrăgesc orientarea turistică. De altfel, aceste competiții au și început. Duminică de duminică, la Băneasa și la Pustnicul zeci de turiști sportivi — avansați și începători — participă la întrecerile de orientare organizate de cluburi și asociații. Turiștii sportivi bucureșteni se vor întrece în curînd într-o serie de competiții organizate de cluburile sportive Progresul, Rapid, Constructorul, Voința și Flacăra, ce vor avea loc la Brănești, Cernica, Băneasa etc.

O altă acțiune a comisiei orășenești pe care o considerăm foarte utilă, este aceea a reactivizării celor peste 200 de arbitri de orientare turistică, prin organizarea unui curs de reîmprospătare a cunoștințelor, în mod practic, adică prin înscrierea lor într-un concurs de orientare dotat cu „Cupa arbitrului“. Pentru avansați se vor organiza în 1967 o serie de concursuri de amploare, cum sînt „Cupa Ecranului“, „Cupa munților“, „Cupa Progresul“ și altele. Turiștii sportivi vor să fie la înălțime anul acesta cînd se aniversează 20 de ani de la organizarea primului concurs oficial de orientare turistică în țara noastră.

În București sînt o serie de asociații sportive care au o frumoasă activitate turistică, care mobilizează un număr mare de oameni ai muncii în excursiile organizate, ca de exemplu Vulcan, Confecția, Politehnica, Cercul de turism de la Palatul pionierilor, Metalul I.O.R., Justiția, Dîmbovița, Electromagnetica, Geologia, Steagul roșu etc. Dar, din păcate, sînt și unele asociații și cluburi sportive cu posibilități și cu o frumoasă tradiție pe linie turistică, care în ultimul timp nu se... văd însă printre organizatorii excursiilor. Să amintim cîteva dintre ele: Metalul „23 August“, Grivița Roșie, Cauciucul Jilava, Flacăra roșie și altele.

A venit primăvara, minunatele peisaje din jurul Capitalei vă așteaptă.

Iubitori ai drumeției... aveți cuvîntul!

Una dintre „bijuteriile“ artei brîncovenești: palatul de la Mogoșoaia, un splendid obiectiv turistic din împrejurimile Capitalei

PE TEME EDUCATIVE

Palmele și urechiala sînt metode pedagogice?

In după-amiaza zilei de 11 aprilie, la bazinul Floreasca... Printre grupele de copii care lucrează aici se află și aceea a antrenoarei Marta Negrea de la Dinamo. Grupa acestei antrenoare ne-a atras atenția în mod deosebit prin modul „original“ de desfășurare a lecției. Iată cum au stat lucrurile.

La început, un fel de exerciții pregătitoare. Mai exact, fiecare elev a făcut cam ce a vrut; exerciții la liberă alegere, după propria-i fantezie. Și aceasta sub privirile liniștite ale antrenoarei, care n-a mișcat nici un deget. Este adevărat că antrenoarea a avut și ea o activitate: verbal, își apostrofa elevii care, chipurile, nu executau corect exercițiile.

Urmărind-o pe antrenoare ne gîndeam la acele principii pedagogice, arhicunoscute de altfel, care se află la baza lecției de antrenament. De pildă, la acela care presupune că antrenorul trebuie să folosească permanent metoda demonstrației, mai ales în cazul copiilor. Și este normal să fie așa. Doar la această vîrstă a copilăriei spiritul de imitație este cel mai dezvoltat. Din păcate, copiii din grupa antrenoarei Marta Negrea n-au avut pe cine imita...

După această așa-zisă perioadă pregătitoare a urmat „fundamentala“, adică lucrul în apă. Copiii au parcurs cîte un culoar de la un capăt la celălalt. Și de data aceasta, fără asistența antrenoarei lor. A fost și motivul pentru care fiecare a plecat din start cu un procedeu și a terminat culoarul prin alt procedeu. Au copiii vreo vină pentru aceasta? Nu cumva principiile și metodele care se află la baza învățării exercițiilor fizice în lecțiile de antrenament impun corectarea permanentă, individuală, pe cît este posibil, a greșelilor care apar în executarea unor mișcări legate de învățarea, pentru cazul în speță, a unor procedee de înot?

Firește că da. Așa gîndește și astfel lucrează orice antrenor conștient de îndatoririle sale, stăpîn pe meseria sa. In cazul nostru însă, antrenoarea Marta Negrea nu s-a deranjat de fel să-și ajute elevii la eliminarea greșelilor, continuînd să-i dirijeze de pe bancă. În aceeași notă s-au desfășurat și exercițiile specifice, cu și fără aparate.

Ne apropiam de finalul lecției. Urmau să aibă loc probe de control contracronometru. În această situație, antrenoarea n-a mai avut ce face: a fost nevoită să se ridice de pe bancă și să se deplaseze (cîțiva pași) pînă la marginea bazinului. Elevii, unul după altul, au luat startul parcurgînd distanța indicată. A venit și rîndul elevului Valentin Gavrilă, din clasa a III-a a Școlii generale nr. 129. Valentin a luat corect startul și a parcurs distanța respectivă. Dar, iată că la sosire antrenoarea constată cu uimire că elevul ei depășise cu O SECUNDĂ timpul stabilit. Pentru... stimulare, Valentin Gavrilă a primit patru palme și o urechială zdravănă. Ca să știe și alți elevi că nu-i de glumit cu antrenoarea Marta Negrea!

„Metoda“, desigur ni s-a părut cu totul ieșită din comun. De aceea, am ținut să purtăm — la sfîrșitul antrenamentului — o discuție cu antrenoarea Negrea. Ne-am exprimat, bineînțeles, regretul față de scena la care asistasem ca și față de „principiile“ ce le folosește în procesul de instruire, total necorespunzătoare normelor pedagogice de astăzi. La aprecierile noastre, antrenoarea s-a considerat vexată și a ripostat prompt, subliniind că în instruirea unor copii este firesc să fie folosite și asemenea metode, că dînsa are în această privință multă experiență!?... Originală poziție autocritică!

Interesant de semnalat este și faptul că alături de antrenoarea Marta Negrea își desfășoară activitatea, paralel, și grupele de copii conduse de colegele ei, Olga Crișan și Eleonora Vitan, de la Clubul sportiv școlar. Două antrenoare care, în timpul lecțiilor de antrenament, au depus mult suflet, au lucrat cot la cot cu elevii, au folosit un vocabular adecvat, apropiat de înțelegerea cursanților, au corectat cu atenție, cu multă răbdare, pe fiecare copil. Într-un cuvînt, ele au respectat cu strictețe verigile lecției și principiile adevăratei pedagogii, moderne, socialiste. Ce păcat că antrenoarea Negrea nu se străduiește să valorifice experiența pozitivă a colegelor ei, că n-a ajuns încă să înțeleagă că performanțele sportive se obțin pe baza participării conștiente a copiilor și nu prin metode retrograde, inumane, de intimidare și bruscare. Poate, totuși, există căi pentru ca antrenoarea Marta Negrea să fie determinată să înțeleagă că principiile după care se ghidează sînt cu totul depășite și că, în consecință, ori se adaptează la actualele norme pedagogice, ori ne scutește de a mai crea asemenea spectacole ca cel descris în aceste rînduri.

ROMULUS PAVEN

ACUL BUCLUCAȘ...

De cîtăva vreme, în magazinele care desfac materiale și echipament sportiv au apărut mult așteptatele mingi de baschet din material plastic. Bucuria iubitorilor acestui sport a fost însă de scurtă durată. Pentru simplul motiv că mingile se puteau cumpăra, dar nu se puteau... folosi! Lipsea... acul, absolut necesar pentru umflarea lor. Și lipsește în continuare!

După multe investigații, două asemenea „piese rare“ au fost descoperite la secțiile de baschet ale școlilor sportive din Pitești și Rm. Vîlcea. Cine vrea să umfle mingea face un drum pînă acolo și așteaptă rîndul la... ac.

Socotim că tovarășii care răspund de buna și completa aprovizionare a magazinelor cu material sportiv ar trebui, la rîndul lor, înțepați. Ceea ce și facem...

FUMATUL NU ESTE INTERZIS!

Tovarășul NICOLAE MANAFU, electrician la Galați, ne sesizează că în sala de sport I.C.O.R. din localitate fumatul nu a fost încă interzis! *În timpul competițiilor se „bea tutun“ ca la cafenea, aerul este viciat, fumul plutește ca o ceață...*

Cînd echipa locală „merge“, spectatorii fumează ca relaxare, la o „parolă“. Cînd echipa nu „merge“, aprigii ei susținători aprind țigară după țigară ca să-și... calmeze nervii! Respiră ușurați și nu-i lasă pe alții să... respire.

Vă închipuiți cum arată sala în timpul unui meci și, mai cu seamă, după!

„VINE SAU NU VINE CHEZAN?“

N-am fi vrut să fim în situația antrenorului Jean Ponova cu cîteva minute înaintea începerii meciului de volei Rapid — Politehnica Galați. Ar fi dorit omul să dea echipei ultimele indicații înaintea acestei partide grele, decisive. Dar, nu-i mai ardea de așa ceva! Problema principală era: „Vine sau nu vine Chezan?“

Mihai Chezan, jucător de bază în formația Rapidului, a venit cu o întîrziere de... marfar (mult peste sfertul de oră academic), cerîndu-și candid scuzele de rigoare. Pe care antrenorul a fost nevoit să le accepte, pentru că voleiul se joacă în 6, iar Rapidul — după cum știm — este cu rezervele pe „linie moartă“. Dacă Chezan știa că are cine să-i ia locul, precis că... nu întîrzia!

1 000 DE PARTICIPANȚI

Faza raională a campionatelor de gimnastică ale școlilor generale a reunit în Capitală aproape 200 de echipe cu peste 1 000 de participanți. A impresionat plăcut modul în care s-au prezentat majoritatea formațiilor, în multe dintre ele întrevăzîndu-se elemente de perspectivă, de care gimnastica noastră are atîta nevoie.

Rămîne doar ca profesorii de educație fizică și antrenorii bucureșteni să nu le... piardă!

ȘAH — MAT!

Tovarășul CONSTANTIN CĂRĂUȘU, șahist de categoria a doua, s-a numărat în acest an printre sutele de jucători care, participînd la fazele de masă ale campionatului republican, aspira la consacrare. Lesne de înțeles.

Jucînd în optimile de finală, într-un turneu organizat la clubul M.T.Tc, C. Cărăușu s-a calificat pentru „sferturi“. Mare i-a fost bucuria, dar nu mică surprinderea cînd, consultînd grupele sferturilor de finală ale întrecerii nu s-a văzut printre participanți. O omisiune? Nu! Organizatorii l-au exclus în mod DELIBERAT din întrecere. Motivul ar merita să figureze, la loc de cinste, într-o antologie umoristică: *„Cărăușu, avînd DOAR categoria a II-a, ar micșora coeficientul grupei sferturilor de finală și i-ar îngreuia pe ceilalți concurenți să obțină o calificare superioară“.*

În schimb, printr-o bizară... rocadă, au fost incluși în sferturile de finală jucători care nici nu participaseră la „optimi“.

Evident, comisia orășenească de șah a reușit să-l facă „mat“ pe jucătorul Cărăușu. „Combinația“, însă, a fost fără îndoială incorectă!

Rubrică redactată de
VALERIU CHIOSE
și DAN GĂRLEȘTEANU
după scrisorile corespondenților noștri